Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)

[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 439

sericordia ⁊ veritas includanẗ. Et rñdet ẜm quosdaȝ ꝙ nõ ẜm effectum. sed ꝙ in quibusdam sit tm̃ misericordia. ⁊ in q̃busdam tm̃ iusticia. in q̃busdam misericordia ⁊ iusticia simul. Dicunt tñ in omni ope dei cõtineri ambo ẜm essentiam. qꝛ vna ⁊ eadem voluntas dei est iusticia ⁊ misericordia. Alij ṽo dicunt ꝙ etiaȝ ẜm effectum vel signũ in omni ope dei ꝯcurrũt simul misericordia ⁊ iusticia. ita ꝙ nullum opus dei sit in q̃ nõ sit effectus vel signũ equitatꝭ et misericordie siue occulte siue apte. Et tm̃ in speciali.

De sententia iudicij. a

Di. XLVII

Qvlet etiã querl qualr dabiẗ iudicij sñia. Sed nõ est ꝑspicuũ id explicare. Nõ em̃ scriptura apte diffinit an voce illa ꝓferanẗ. Uenite bñdicti. ⁊ Ite maledicti. an virtute iudicis ita fiat ꝯscientijs singuloꝝ attestantibꝰ. vt modo dꝛ futurũ vt iudicis potẽtie effectꝰ. ipsiꝰ dictione significeẗ. Illa etiã. Esuriui ⁊ nõ dedistis mihi manducare ⁊ hmõi. magꝭ ꝯscientijs exꝓmenda plurimi putant q̃ȝ verbis. qꝛ aplŭs in momento et in ictu oculi mysterium ꝯsumandũ tradit. Sed illud ad resurrectionis statum tm̃ referunt nõ ad iudicium. qui alij iudicij sñiam et maloꝝ increpationes ⁊ bonoꝝ premia ṽbis exprimenda asserunt.

Qd iudicabunt sancti quomodo. b

Non aũt solus christi iudicabit. sed ⁊ sancti cum eo iudicabunt nationes. Ipse em̃ aplĭs ait. Sedebitꝭ ⁊ vos sup duodeciȝ sedes iudicãtes duodecim tribus isrl̃. Nec est putandũ ꝙ duodecim aplĭs tm̃ hoc ꝓmiserit xp̃us. Ubi em̃ sedebit paulus q̃ plus oĩbus laborauit si nõ ibi sedebunt nisi. xij. Per duodecim g̃ sedes ꝑfectio tribunalis. i. vniuersitas iudicantiũ intelligiẗ. scȝ omnes ꝑfecti q̃ relictis oĩbꝰ secuti sunt xp̃m Per duodecim tribus vniuersitas iudicandorum. Iudicabunt ṽo eos sancti nõ modo coopatione. sed etiam autoritate ⁊ potestate. vnde Gladij ancipites in manibus eoruȝ id est sententia de bonis ⁊ de malis in potestate eoꝝ. Si vero queriẗ que erit eorum potestas vel autoritas in iudicando? Puto nõ ante posse sciri q̃ȝ videaẗ. nisi diuina reuelatione quis didicerit.

De duodecim sedibus.

De ordinibꝰ eoꝝ qui iudicandi erũt. c

Erunt aũt quatuor ordines ĩ iudicio. Due quippe sunt ꝑtes. electorum scȝ et reproboꝝ. vt Grego. in mora. ait. Sed bini ordines eisdeȝ singulis ꝑtibus ꝯtinentur. Alij em̃ iudicanẗ ⁊ pereũt. alij nõ iudicanẗ ⁊ pereunt. Alij iudicanẗ ⁊ regnant alij nõ iudicanẗ ⁊ regnant. Iudicanẗ ⁊ pereunt quibus dñica inclamatione diceẗ. Esuriui ⁊ nõ dedistis mihi manducare ⁊c̃. Nõ iudicanẗ ⁊ pereunt q̃bus dñs ait. qui non credit iam iudicatus est. Eorum em̃ damnatio toti ecclesie nota ẽ ⁊ certa. ⁊ ideo dicunẗ tunc nõ iudicari. qꝛ ad ꝯspectuȝ districti iudicis cum apta damnatione sue infidelitatis accedent Qui vero ꝓfessionem fidei sine opibus habent: iudicabunẗ et peribunt. i. redarguenẗ vt pereant. Qui vero nec fidei sacramenta tenuerunt. increpationem iudicis in se fieri nõ audient. quia infidelitatis sue tenebris p̃iudicati. eius quem despexerant inuectione redargui nõ merenẗ. Illi autẽ saltem verba iudicis audient. qui eius fideȝ saltem verbo tenuerũt. Illi aũt in damnatione sua eterni iudicis nec verba ꝑcipient. qui eiꝰ reuerentiam nec verbotenus seruare voluerunt. et ideo illi iudicandi. ẜ isti nõ iudicandi dicunẗ Ex electoꝝ vero ꝑte alij iudicanẗ et regnãt. scȝ qui vite maculas lachrymis tergunt. et elemosynaꝝ supinductione operiunt. quibꝰ iudex veniens in dextra cõsistentibus dicet Esuriui ⁊ dedistꝭ mihi. man. Alij aũt non iudicanẗ ⁊ regnant. qui etiaȝ p̃cepta legis ꝑfectiori virtute transcendũt. qꝛ nõ hoc solũ qd̾ lex p̃cipit implere ꝯtenti sunt. sed ⁊ quod ad ꝑfectionem consuliẗ implere student. De q̃bus ꝓpheta ait. Dñs ad iudicium veniet cũ senatoribus populi sui. Et salomon de ecclesie sponso loquens ait. Nobilis in portis vir eius qñ sederit cum senatoribꝰ terre. ⁊ Iob ait. Non saluat impios ⁊ paupibus iudicium tribuit. Hi g̃ recte sub generali iudicio nõ tenẽtur. sed iudices veniũt. qꝛ et p̃cepta generalia viuẽdo vicerunt. et oĩbus relictis xp̃m secuti sunt. Recte paupibus iudiciũ tribuit qui quãto huic mũdo magna humilitate despecti sunt. tãto tũc maiori culmine potestatis excrescẽt. De talibus dꝛ. Qui vicerit dabo ei sedere mecũ in throno meo sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cũ patre meo in throno eius. Uincens dñs cũ pr̃e in throno sedit. qꝛ post passionis certamen ⁊ resurrectionis palmã ꝙ patri esset equalis oĩbus claruit. Nobis ṽo in throno filij sedere. est ex eiusdeȝ filij ꝑtãte iudicare. Quia em̃ iudicandi p̃ncipatuȝ ex eiꝰ virtute ꝑcipimus: quasi in throno eiꝰ residemus. Ex his apparet ꝙ etiam ꝑfectiores sancti cuȝ xp̃o iudicabũt potestate. ⁊ quare quidam dicunẗ iudicandi. alij nõ iudicandi.

Greg.ꝰ super Iob.

Apoca. iij.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0439
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG